

DESIRE®

Catherine Mannová
Jak odolat vášni?

CATHERINE MANNOVÁ

JAK ODOLAT VÁŠNI?

PŘEKLAD

TEREZA PLOCKOVÁ

Milá čtenářko,

vidíte, že si umíme někdy zkomplikovat život? A ani k tomu nikoho dalšího nepotřebujeme. Podobně to zažívají i postavy mých knih. Kupříkladu hrdina příběhu Miliardář s duší rebela zmizí bez vysvětlení na rok s milionem dolarů. Sice má ty nejlepší úmysly, ale přesto se nelze jeho nejbližším divit, že se jim to nezamlouvá. V povídce Jak odolat vášni? si zase hrdinové vyčítají navzájem minulost a kvůli tomu málem zahodí přítomnost a možnou společnou budoucnost. Hrdinové romance Milenci navzdory všem musejí čelit nejen letitému nepřátelství mezi jejich rodinami, ale i svým vlastním pochybnostem a nejistotám.

Věřím, že si četbu příběhů, kde se nakonec všechny těžkosti vyřeší, krásně užijete.

Váš Harlequin

Catherine Mannová

JAK ODOLAT VÁŠNI?

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Twin Birthright

První vydání:
Harlequin Books, 2018

Překlad:
Tereza Plocková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2018 by Catherine Mann
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24–25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5390-1 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5391-8 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5392-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Většina žen sní o bezproblémovém porodu v nemocnici, při kterém je podporuje jejich milovaný manžel.

Některé si představují narození potomka v domácím prostředí s životním partnerem po boku.

Žádná žena se ale nepřipravuje na to, že přivede svoje dítě v terénním rodinném voze uprostřed sněhové bouře, navíc s bývalým snoubencem, který netrpělivě vyhlíží hlavičku miminka. V případě Naomi Steeleové dokonce dvou miminek. První z nich mělo přijít na svět každým okamžikem.

„Tlač, Naomi, ještě zatlač,“ povzbuzoval ji hluboký sebevědomý hlas Roycea Millera.

Topení vhánělo do prostorného vozu horký vzduch, ale zvenku auto bichoval silný vítr a přes husté sněžení nebylo vidět na krok.

„Tlačím, jak můžu,“ vyštěkla Naomi vztekle a zaryla nehty do koženého sedadla. Věděla, že si musí poradit sama. Na opuštěné silnici severně od Anchorage nebyl signál a z jediného přerušovaného telefonátu, kterým se po několika pokusech spojili se záchrannou službou, nebylo možné vyrozumět, jestli je lékař na cestě.

Dvojčata se rozhodla přijít na svět o měsíc dřív, a ještě navíc v den, kdy venku řádila sněhová vánice.

Sklopená sedadla byla provizorně přikrytá flanelovou dekou a vedle Naomi čekala otevřená lékárníčka. Ještě štěstí, že Royce udržoval kufřík první pomoci v perfektním stavu právě pro případ, že by někdy uvízl v nehostinné aljašské divočině. Konec konců byl to velký puntičkář, který měl život perfektně zorganizovaný a nenechával nic náhodě.

Naomi měla jako úspěšná advokátka také ráda pořádek, ale zároveň vyhledávala dramatické situace, kterými během kariéry v soudních síních dokázala proplouvat lehce jako víla.

Royce si klekl na podlahu auta a vmáčkl svalnaté tělo do prostoru na nohy. Stejně jako v každé situaci i tentokrát vypadal klidně a sebevědomě.

Naomi cítila, jak jí nepředstavitelná bolest sevřela celé tělo. O tak silné nekonečné křeči se nedočetla v žádné odborné publikaci, ani o ní neslyšela během předporodních lekcí. Bylo jí jasné, že několik kontrakcí k narození prvního potomka rozhodně stačit nebude, zároveň ale už ztrácela sílu dál bojovat s přírodou. Slzy měla na krajíčku a sotva se přemáhala, aby nezačala hystericky křičet. Na druhou stranu jí bylo jasné, že i Royce má strach, i když ho na sobě nedával ani trochu znát. Nechtěla svou rezignací přilévát olej do ohně.

Všimla si, jak mu po tvářích stékají krůpějky potu.

Naomi se smířila s tím, že musí nekonečnou vlnu kontrakcí vydržet. Úleva ale nepřišla ani po ní. Hlasitě vydechla a zabořila hlavu do opěrky. Pokusila se sebrat poslední zbytky energie.

Venku se pomalu začalo stmívat. Provizorní osvětlení interiéru poskytovalo jen rozptýlený jas. Royce na tkaničky navázal dvě baterky a zavěsil je ze stropu. Naomi naháněla strach představa, že by porod trval několik dalších hodin a v nádrži by došel benzín.

Po dlouhých měsících, kdy musela dodržovat

přísný klidový režim kvůli zvýšenému krevnímu tlaku, jí dnes lékař konečně dovolil zvýšit aktivitu. Po schůzce na klinice se těšila na to, jak si bude doma vychutnávat poslední čtyři týdny těhotenství. Vzhledem k tomu, že se nechala uměle oplodnit dárcovskou spermií, měla termín porodu téměř na sto procent jistý.

Naomi se rozhodla pro dítě ze zkumavky proto, že čím dál intenzivněji slyšela tikot svých biologických hodin. Roycea Millera poznala až po úspěšném početí. Jejich vztah byl od začátku jako na houpačce. Měla za sebou dva měsíce těhotenství a často jí připadalo, že pro Roycea jsou dvojčata v její děloze náhražkou jeho posledního nepovedeného vztahu.

Naomi se lehce kousla do rtu a ucítila na koleni horkou dlaň.

„Není ti zima?“ zeptal se Royce. Jeho hlas byl v silném hukotu vichru sotva slyšet. „Kabát mám připravený pro miminka, ale mohl bych ti půjčit košili.“

Naomi bylo jasné, že krůpějky potu na čele nesusouvisí s teplotou okolního vzduchu. Přestože bylo topení puštěné naplno, v interiéru auta žádné vedro nebylo.

„Je mi akorát,“ ujistila ho a křečovitě se pousmála. I kdyby ji místo horka sužoval mráz, věděla, že po Royceovi už víc chtít nemůže. I po zrušených zásnubách pro ni byl ochotný obětovat celý svůj život. Byl rozhodnutý zůstat jí nablízku, dokud dvojčata nepřijdou na svět. Každý den po jejich rozchodu byl naplněný hořkosladkou pachutí minulosti. Jeho přítomnost ji naplňovala lítostí a smutkem, zároveň ale byla přesvědčená o tom, že konec byl jediným možným řešením.

Musela se tomuto paličatému muži postavit a nechat se zviklat jeho plány na dokonalý život.

I dnes trval na tom, že ji na kliniku doprovodí,

i když mohla požádat někoho ze své rozvětvené rodiny.

Naominy myšlenky přerušily další silné kontrakce. Na poslední chvíli v sobě zadržela hlasitý výkřik a intenzivně bolest prodýchávala. Jakmile Royce napočítal do deseti, úporná bolest na pár minut odezněla a Naomi mohla nabrat sílu na další nápor stahů.

Royce byl ve vztahu puntičkář a perfekcionista. Byl naprostý opak její ztřeštěné povahy. Během pár měsíců se stihli rozejít dvakrát. Po druhém rozchodu se spolu přestali milovat a neexistovalo, že by některý z nich zmínil vášeň, která z nich od prvního okamžiku sršela jako gejzír.

Osud se nyní Naomi vysmíval do očí. Byla s ním uvězněná uprostřed sněhové bouře stejně jako před téměř šesti měsíci, kdy se poprvé setkali. Bláznivá romance skončila stejně rychle, jako začala.

Neexistovali dva lidé, kteří se od sebe víc odlišovali. Každý toužil po něčem úplně jiném.

Zpočátku bojovali s Naominou potřebou ukázat svou nezávislost a sílu, která vznikla jako vedlejší produkt vítězné bitvy nad rakovinou, kterou prodělala ještě v pubertě. Royceova přehnaná starostlivost ji svazovala. Nakonec se jim podařilo najít kompromis, ale vzápětí se mezi ně postavila mnohem vyšší překážka. Pramenila z jejich rozdílných povah, které nedokázali změnit.

Royce pracoval jako úspěšný inovátor a kariéra ho naplňovala. Nemohl se ale zbavit pocitu méněcennosti a zoufalé potřeby založit náhradní rodinu.

Naomi žila svou prací advokátky a dramatické okamžiky v soudních síních jí dodávaly energii, kterou pak rozdávala v početném příbuzenstvu. Nenáviděla život v jejich domku na samotě. Royce naopak trpěl ve městě. Nemohla přehlížet to, jak postupně ztrácí všechno, co dotvářelo jeho osobnost. Oba si

museli přiznat, že společná budoucnost by jim nepřišla štěstí.

Věděla, že by jí Royce nikdy neublížil. O to víc ji rozchod drásal. Snažila se od něj odpoutat různými způsoby, ale on tvrdošíjně zůstával. Tím ji ještě víc přesvědčil o tom, že veškeré emoce, které do jejich vztahu vnesl, patřily jen dvojčatům.

Trval na tom, že během těhotenství zůstane nablízku, i když v sobě nenesla jeho potomky. Denně ho vidět jí drávalo srdce. Musela si ale uvědomit, že vzhledem k tomu, že Royce byl součástí rodinné firmy, nemohla ho od svého života odstříhnout úplně. Bylo jí jasné, že se budou muset naučit žít vedle sebe.

Rozhodně ale nepočítala s tím, že součástí plánu bude to, že bude sedět s hlavou mezi jejími koleny a pomáhat s porodem dvojčat.

Tělem jí projela další palčivá bolest, kterou se marně snažila zahnat hlasitým oddechováním. Najednou ji zachvátila panika. „Mám strach,“ hlesla a křečovitě se kousla do rtu. „Co když se něco stane? Jsme tu úplně sami. Nikdo o nás neví...“ zaúpěla.

„Dýchej, Naomi, dýchej. Všechno bude dobré,“ snažil se ji uklidnit.

„Můžeš jen –“ vydechla bolestí. „Doufat.“

„Podle poslední kontroly je všechno v pořádku,“ pokračoval klidným tónem a vzápětí zalapal po dechu. „Vidím hlavičku. Zvládneme to. Uvidíš, že to zvládneme.“

„Jak si můžeš být tak jistý?“ zakvílela a pevně se chytila držátka na dveřích.

Royce jí položil dlaň na koleno a upřeně se jí podíval do tváře. „Už jsem u porodu jednoho miminka asistoval,“ řekl po chvíli.

„Vážně?“ vyhrkla Naomi. Tolik mu chtěla věřit.

„Copak jsem ti to neřekl?“ opáčil s úsměvem.

„Ne,“ hlesla a uvědomila si, jak málo se stačili za

těch pár měsíců poznat. Společné týdny naplňovala vašeň, kterou zničehonic udusila realita. Od samého začátku nedokázali být jeden bez druhého. Dovolili sexuální touze zvítězit nad rozumem a ani jeden z nich necítil potřebu poznávat druhého jinak než po tělesné stránce.

„Pomůžu miminkům na svět, a pak ti všechno povím.“

Další kontrakce Naomi sebrala z úst veškerá slova. Bolest zachvátila celé tělo a nesnesitelný tlak cítila až v konečcích prstů. Byla si jistá, že to celé trvá rozhodně déle než deset vteřin. A pak –

Tlak v podbřišku povolil a napjaté ticho prořízl hlasitý nářek. Uvědomila si, že miminko je na světě. Do očí jí vyhrkly slzy. Před sebou viděla rozostřený obraz Roycea, jak opatrně zdvihl miminko, aby se na něj mohla podívat.

„Je to holčička,“ řekl dojatým tónem.

Podle ultrazvuku znali pohlaví, ale slyšet to teď z jeho úst ji zaplavilo nekonečnou vlnou emocí.

„Je v pořádku?“ zeptala se opatrně.

„Podle všeho plíce jsou zdravé, má deset prstíků na nožičkách a deset na rukou.“

Jakmile Royce zkušeně přestříhl a podvázal pupěční šňůru, zabalil miminko do kabátu a podal ho Naomi. Pevně si vzácný uzlíček přitiskla k sobě a láskyplně si prohlížela narůžovělou tvářičku. Srdce se jí rozbušilo něhou. Ve chvíli, kdy se podívala na Roycea, ji zachvátily další kontrakce.

Royce vzal holčičku a opatrně ji položil vedle Naomi.

„Teď už... věřím... že máš s porodem zkušenost,“ vykoktala.

Royce spiklenecky zamrkal. Naomi ucítila vrcholný tlak a vzápětí známé uvolnění, které doprovázel křik druhého miminka.

„Máš dvě zdravé holčičky,“ řekl Royce. V jeho hlasu se mísila radost s nervozitou.

Až teď si uvědomila, kolik strachu v sobě schovával.

Naomi si s úlevou položila hlavu a počkala, až Royce zabalí druhé miminko do růžové bundy.

Když jí ho položil na hrudník, zadívala se do zvědavých očí. Okamžitě si vzpomněla na svou sestru Breannu, která spolu s maminkou tragicky zemřela před deseti lety.

S dvojčetem ji spojovalo úplně všechno. Během jedině vteřiny jako by přišla o svou druhou polovinu. Naomi ztěžka polkla a vrátila se do přítomnosti, kterou momentálně zalévala radost a štěstí.

Royce ji přikryl dekou a natáhl se na vedlejší sedačku.

„Rozeslal jsem několik zpráv, aby nám někdo přišel na pomoc. Vědí o nás. Počkáme tady.“

Naomi cítila, jak se k ní ze strany přitiskl. Uvědomila si, jak moc jí jeho blízkost chybí. Často si představovala, jak spolu leží v nemocniční posteli s miminky v náruči jako jedna velká rodina.

Naomi k němu stočila pohled a všimla si, jak bez dechu pozoruje holčičky. O to déle mohla potají sledovat jeho tvář. Byl atraktivní na první pohled, ale za neodolatelnými rysy se skrývalo mnohem víc. Pod úzkým bavlněným tričkem se dmuly perfektně tvarované svaly a tmavé husté vlasy dělaly svou délkou dojem nedbalé elegance.

Tím vším dokázal zaujmout na první pohled.

Naomi ale měla od samého začátku slabost pro jeho oči. Byla to okna do duše muže, který jako by svým pohledem říkal: *Dej mi jakýkoliv úkol, já ho zvládnou.*

A to byla pravda. Byl připravený přistoupit na každý kompromis, jen aby mu Naomi a dvojčata

neodešla ze života. Chtěl jimi nahradit ztrátu, která přišla s potratem jeho snoubenky, po kterém vzápětí následoval rozchod.

Naomi nemohla riskovat a znovu doufat v jejich společnou budoucnost. Přivedla na svět dvě holčičky, o které se bude muset postarat. Kéž by teď mohla zastavit čas. Bylo jí v tuhle chvíli tak krásně, že na okamžik úplně zapoměla, že venku běsní sněhová bouře.

Její myšlenky zničehonic přerušilo hlasité zapras-kání a vzápětí rána. Zděšeně zvedla hlavu a spatřila, jak přes kapotu leží námrazou obalený tlustý kmen.

Royceovi se honily hlavou různé scénáře. Chtěl situaci řešit pragmaticky, ale pokaždé si uvědomil, že hlavní roli tu hraje Naomi a její dvojčata.

Holčičky nebyly jeho.

Při té myšlence ho bodlo u srdce. Pevně ji objal a zoufale se zadíval do stropu. Před chvílí rozeslal další zprávy a doufal, že aspoň jedna ve sněhové vánici dojde. Motor vozu stále ještě spolehlivě vrněl a Royce věděl, že má v kufru záložní kanystr s naf-tou. Pokud na něj dojde, bude se muset ze všeho nejd-řív pokusit odstranit kmen z kapoty a doufat, že auto bude stále pojízdné. Případná jízda čerstvým prašanem bez dětských sedaček ho, i coby zkušeného řidiče, znepokojovala.

Automaticky vypnul jednu baterku a dlouze si povzdychl. Ještě stále mu v žilách proudil adrenalin a nemohl uvěřit, že přímo asistoval u porodu holčiček. Pohlcovala ho úleva, že jsou všechny tři v pořád-ku, ale zároveň moc dobře věděl, že dokud nebudou v bezpečí nemocnice, nebude se mu klidně dýchat.

Zkontroloval pravidelný pulz dvojčat a potom se zaměřil na Naomin tep.

„Roycei?“ zašeptala.

Pomalů jí přešel očima tvář. Unavené oči neztratily nic ze své krásy. Připadalo mu, že vydávají víc světla než baterka zavěšená na zpětném zrcátku.

Před pár měsíci si myslel, že ji drží pevně v náruči, a přesto mu vyklouzla jako ladná víla.

Způsob, jakým ho odmítla, mu ještě stále svíral srdce. Nedokázal pochopit, jak mohla zahodit všechno, na čem tak usilovně pracovali. Jen těžko jí dokázal odpustit.

Royce jí něžně odhrnul z čela pramínek vlasů a dotkl se při tom hebké kůže. „Znovu jsme spolu uvěznění,“ pronesl do ticha.

„Tohle auto je skoro stejně velké jako tvůj srub,“ řekla a šibalsky se usmála. „Připadá mi, že přitahujeme kuriózní situace. Pamatuješ si, jak jsi mi na prvním rande odháněl od auta medvěda?“

Royce se při vzpomínce na jejich první setkání pousmál. Přesně si vybavoval, jak se vnutila do jeho domu a nenápadně ho přesvědčila, aby začal pracovat pro rodinný ropný podnik. Dlouho lákavé nabídky odolával, ale nakonec podlehl jejím právnickým argumentům a hlavně neodolatelnému úsměvu.

Nikdy nezapomene na statečný výraz v její tváři, když zastavila před jeho domem a vzápětí se na kapotu auta začal sápat grizzly.

„Jsem si jistý, že bys tenkrát to mládě zvládla sama.“

„To má být kompliment?“

„Samozřejmě,“ ujistil ji a raději odtrhl pohled od svůdných medových očí. Venku začal padat sníh s deštěm a kapky pravidelně bubnovaly na střechu auta.

Naomi se lehce protáhla. „Znovu jsi mi zachránil život. I mým holčičkám. S tím medvědem bych si možná poradila, ale porod bych sama rozhodně nezvládla.“

„Rád jsem pomohl. Ani nevíš, jak jsem šťastný, že všechno dobře dopadlo,“ zamumlal a pevně sevřel rty. Až teď si uvědomil, kolik věcí se mohlo pokazit. A riziko hrozilo stále, pokud k nim brzy nepřijede pomoc. „Stále nás provází bláznivé situace, a přitom se toho tolik změnilo.“

Naomi se hlasitě uchechtla. „Třeba to, že teď rozhodně nedojde na sex.“

Royce zamyšleně sraštil obočí. „To jsem vycítil,“ řekl a lehce se pousmál. Při jejich prvním setkání se intuicí rozhodně neřídil. Nechal se svést vábívým kouzlem do jejího života. Skrývala před ním, že patří do rodiny Steeleových, aby nenápadně získala jeho souhlas pracovat pro vyhlášený koncern. Viděl ji očima nadržného samce a toužil ji získat pro sebe. Nevšímal si varovných znamení. Až s odstupem času si uvědomil, že zhavý sex pro ně znamenal únikovou cestu před hlubšími problémy, které je později nekompromisně rozdělily.

Naomi mu položila hlavu na rameno a dlouze se nadechla. „Mockrát ti děkuju. Dodal jsi mi svým klidem obrovskou sílu. Stále nemůžu uvěřit, že všechno proběhlo bez komplikací. Holčičky jsou zdravé a já jsem stále mezi živými.“

Royce se spokojeně pousmál. „Jsou nádherné. Už jsi pro ně vybrala jména?“

„Tohle bude Mary po mamince,“ řekla a políbila na čelo prvorozenou holčičku. „A tohle bude Anna. Po Breanně,“ dodala a pevně k sobě přitiskla miminko zabalené v růžové bundě. „Na památku po mé sestře.“

Royce sklopil oči. Moc dobře věděl, kolik bolesti v ní letecké neštěstí, při kterém zahynula její maminka i sestra zanechalo. Následný boj s rakovinou v ní udusil veškerou naději na šťastný život.

„To je moc hezké. A co druhá jména?“